

göra gallande, att
 ligt vill det bästa i
 ska livsfrågor —
 »svårt, elände och
 argumenten måste
 i socialistiska val-
 ömska metoder till-
 skall man i högerns
 r dygliga beskyllnar-
 artierna. Det säges
 från — och bevisas
 idiga exempel —
 i liberal-socialistiska
 minst på det öko-
 Men inte försöker
 ande, att vänsterpar-
 t uppsat arbeta på
 ts utarmning. Vi på
 i, och med fullaste
 ral-socialistiska poli-
 59 grad skadlig för
 folk. Det har varit
 för vad situationen
 orsakat de många fel-
 jästerhäll.
 igitonbladet förklarar,
 ammet med godi stra-
 politik av det sorgli-
 läget». Det finns hos
 spår av någon öm-
 politik» av de svåra
 hållandena. Vårt par-
 ättre än att man ock-
 dra partierna skall få
 r vad det ekonomiska
 gligen kräver. Före-
 ngar behövas om Sve-
 folk lyckligt skall gå
 rana krisen.

Överst och nederst: Svenska förkämpar för kvinnorösträtten.
 Till vänster: Var kvinnorna hade rösträtt före kriget (i de med vitt
 tecknade länderna).
 Till höger: kvinnorösträtten i våra dagar — de svarta fälten äro snart
 borttvättade.

I den gamla goda tiden hette det, att mannen skall vara stark och kvin-
 nan dygdig. Liksom allt annat vill
 man nu också förändra detta, och me-
 ningen tycks vara att (genom röst-
 rätt etc.) göra kvinnan stark, så att
 hon kan tvinga mannen att vara dyg-
 dig.

Många tro, att världen härigenom
 kommer att bli lyckligare, men andra
 skaka på huvudet och tala om våldfö-
 rande av naturen.

I vilket fall som helst så är det ett
 faktum, att kvinnorösträtten f. n. är
 på segertåg genom så godt som hela
 världen. Som ett afropos till den nu
 vunna segern i Sverige, varigenom
 kvinnorna ha fått både rösträtt och
 valbarhet, och till de nu utlysta va-
 len till andra kammaren visa vi här två

kartor, visande kvinnorösträttens ställ-
 ning i Europa före och efter kriget.
 Likaså visa vi några av kvinnoröst-
 rättens mest nitiska svenska förkäm-
 par.

Det är, som synes, en högst be-
 tydande olikhet mellan de två kartör-
 na. Det vita betyder länder med kvin-
 norösträtt, och som man ser är kar-
 tan till vänster endast vit i Norden
 (utom just Sverige), medan på den
 andra Europa har blivit vitt nästan
 helt och hållet. Endast Frankrike,
 Portugal och Balkan envisas med att
 vara svarta. Mycket märkligt och be-
 tecknande är det för övrigt, att i den
 egentliga kvinnodyrkans två förlova-
 de länder, Frankrike och Amerika, är
 man alldeles icke förtjust i tanken att
 göra kvinnorna till politiska väsen.

Vakern—Sågen.

— Brev till Dalpilen. —

Jag skall härnedan berätta om en
 vandring från Vakern till Sågen. Den
 lilla byn Vakern ligger inom Järna
 socken vid sjön med samma namn.
 Post- och järnvägsstation finnes och
 dessutom ett sågverk och en tjärfabrik,
 men båda verken ha stor kännig av
 den allmänna depressionen. Vakern är
 dåligt lottat på vägar, och om man skall
 gå till någon gränby måste man ge sig
 ut direkt i skogen. Det är därför en så-
 dan vandring kan ha sitt intresse.

Efter en färd med drässlin till Grädd-
 sjön begav jag mig direkt in i skogen
 och kom om en stund till Kvarnsjön, en
 liten sjö helt och hållet omgiven av
 skog. Allt var så lugnt och fridfullt; men
 det jäktande livet ute i världen har
 även kommit hit i form av en liten elek-
 trisk kraftstation. Tro dock inte att
 några människor bo där och att den le-
 vererar kraft åt industriella anläggning-
 ar. Nej, tvärtom. Den skötes av en
 enda man, och han bor i den närbe-
 lägna byn V. Slätten ett par kilometer
 öster om sjön. Stationen levererar kraft
 åt en enda familj i V. Slätten. Det är
 just det som är det kuriösa, och någon-
 ting annat står ej lugnet omkring sjön.
 Jag fortsatte vidare till V. Slätten.

Jag fortsatte vidare till V. Slätten.
 Där var jag in och hälsade på Magnus-

sons, som äga kraftstationen. En av
 sönerna har anlagt den och ordnat om,
 så att de ha elektriskt ljus och elektrisk
 kraft till närapå allting. Sålunda kättna
 de smör med tillhjälp av elektricitet.
 Man skulle tycka att det är egoistiskt
 att bara ha själv och inte dela med sig
 åt de andra i byn. Men saken är den
 att kraften inte räcker till åt någon an-
 nan. Efter en stunds livligt samspråk
 om väder och vind och sedan en kopp
 kaffe inmundigats, fortsatte jag färdan.

Nu lutade vägen nedåt, och snart var
 jag vid Brindåsen, beläget på sluttning-
 garna av Brindåsberget. Här har man
 elektriskt ljus i hela byn, och en kvämn
 finns det visst också. Jag träffar även
 på järnvägen här, då landsvägen följer
 den hela tiden. Jag bör kanske påpeka
 att riktig landsväg leder från Slätten
 till Sågen.

Snart var jag framme vid Sågens
 stationssamhälle, som består sig med
 konsumtionsförening och en annan affär
 samt poststation. Stora landsvägen från
 Nås till Tyngsjö går förbi här. Svart-
 älven flyter här fram forsande och vild.

Jag fortsatte sedan fram till Långmär-
 ken, om vilken by jag berättat utörligt
 förut.

Prins Eugén anlände på måndagsfö-
 middagen till Uddevalla och har till och
 med i dag gästat statsminister von Siy-
 dow på hans sommarbostad Sörvik ut-
 tanför Uddevalla. Därefter gör prinsens
 ett kortare besök i Marstrand.

agelby med hagel stora
 g på söndag middag ö-
 ömnejd. Haglen lågo so-
 stora drivor invid väggar
 Blommor och grönsaker
 a såväl som säden utom-
 blevo nedslagna. Oväd-
 mkring en kvarts timme.

anska arbetarkonferensen.
 skussionen vid C. G. T:s
 kongress om en prejudi-
 tion, enligt vilken det ur-
 tteslutna extremistpartiet
 a tillträde till kongressen
 et att blott deltaga i för-
 a, uppstod ett våldsamt tu-
 r majoritets- och minori-
 as anhängare. Man kas-
 och avsköt fra revolver-
 personer blevo sårade.